2) adj. von Skandasvamin herrührend: 아니다 Müller, SL. 240. — 3) m. feblerhaft für 天元元 (so ed. Bomb.) MBu. 13,2013.

स्कान्द्रप्रभासलाउ n. Titel eines Abschnitts in einem best. Buche Verz. d. Oxf. H. 287,b, No. 679.

स्कान्दविशाख adj. von स्कन्दविशाख P. 7,3,21, Schol.

स्कान्दायन m. pl. zum sg. स्कान्दायन्य gaņa कुञ्जादि zu P. 4,1,98.

स्कान्दायन्य m. patron. von स्कान्द ebend.

ह्कान्धिन् m. pl. die Schüler des Skandba gaņa शीनकादि 2u P. 4, 3, 106.

स्काम्भायन m. pl. zum sg. स्काम्भायन्य gaṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98. Pravarādus, in Verz. d. B. H. 57, 4 v. u.

स्काम्भायन्य m. patron. von स्कम्भ gaņa कुझादि zu P. 4,1,98.

स्कु, स्कुर्नाति (बाबर्णो, बाप्रवर्णो, ब्राह्मवने, खप्रक्र्णो, उङ्गी) Duator. 31,6. auch स्कुर्नाति P. 3,1,82. Vor. 16,1. (ब्रा) स्कुर्नाति AV. (ब्रा) स्कीनित Çar. Ba. bedecken, überschütten: (रामम्) अस्कुनाचेषुवृष्टिभि: Buatt. 17,82.

— intens. चोट्यूर्येते an sich raffen NAIGU. 4,3. NIS. 6,22 (चेड्यूर्य-नाण = दृद्त्). जामम् R.V. 1,33,3. वर्मु 8,6,41. विशो मनुष्यान् an sich ziehen (zum Schutz u. s. w.) 6,47,16.

- म्रव s. म्रवस्कव
- म्रा ruffen, abtheilen, trennen: मङ्गारमास्काति (= विभन्नति Comm., entspricht dem म्राव्हत्य Катл. Св. 2,4,27) Сат. Вв. 1,2,4,5. यो गी: क-र्णावास्कुनोति zerren an (um daran eine Marke zu machen) AV. 12,4,6.
- निम् absol.: ब्राक्किनीरमुरा निष्कार्वमाद्न् zerreissend, sich durum reissend TS. 6,2,1,5.
- प्रति in Erwiederung bedecken, überschütten: प्रत्यस्कुनाद्श-ग्रोवं शरै: Buarr. 18,73. — Vgl. म्रप्रतिष्कुत (eig. nicht weggedrängt). स्कुन्द्, स्कुन्द्ते (भ्राप्रवणो, म्राप्लवने: म्राप्रवण = उत्स्रवन, उत्सुत्यग-मन, उद्दर्शण) Duirup. 2,8. — Vgl. प्रस्कुन्द.

स्कुम, स्कुमाति (रोधने, स्तम्भे) Duatur. 31,8. auch स्कुमोति P. 3,1,82. Vor. 16,1. etwa abtreunen: स्कुट्धा (so ist violleicht st. स्कुष्ट्वा, स्कुट्खा zu lesen) Àpast. 1,31,24.

— वि, °ब्बभाति und °ब्बभाति Vor. 16,1.

स्कधोय s. श्र°

स्कारिका f. eine Art Buchstelze Trik. 2,3,30.

म्खद्, स्वर्ते (स्वर्ने, विदर्शे) DHârer. 19,6. mit म्रप, म्रव und परि लाक. स्वर्यित und स्वादयति 19,72. Vor. 18,24.

स्खर्न (von स्खर्) n. = विद्रावण, विदार, स्थैर्य, पारन, क्लेशोत्पार्न, रिहंमा Dunold, bei Westragdard unter स्खर् und im ÇKDr.

स्वरा f. gaņa मवादि zu P. 5,1,2.

स्वैद्य adj. von स्वदा ebend.

स्वल्, सर्वेलित (संचलने, auch संचपे) Duatur. 15,37. Nia. 3,10. च-स्वाल; hier und da auch med. strancheln und dadurch in's Schwanken gerathen, tanmeln, stolpern, stecken —, hängen bleiben: ब-धमुशस्बल्यान्ये पेतुर्ममुस्तयापरे MBn. 7,4568. 8,4666. शरीरेश्वस्बलन् 11,440. विषयोत इव स्खलन् Нашу. 4840. R. Gobb. 2,84,1. महतीव इव स्खलन् 5. Habiy. 10535. 10536 (med.). ते स्ता स्र्यस्तात नास्खलवा-पि विद्यायः R. 6,91,15. १९६८ . 1,7,12. Катыл. 49,89. 123,205.

Вийс. Р. 6,14,49. स्वलाति चर्णां भूमा Макки. 143,25. न चस्वाल रथ: Катийз. 18,70. नैा: समुद्रे अस्खलत्प्रवालाङ्करकारिष् Сати. 10,79. समुद्रे स्खलतं कन्दरेषु MBn. 3,8803. सरितः स्पुरितरिग्रुपावस्खलद्वीचयः Spr. (II) 3780. PRAB. 43,5. KAURAP. 28. FOR 플러워 MALATIM. 73,2. स्वलहलय Spr. (II) 1436, v. l. Verz. d. Oxf. H. 139,a,8. 9. stocken von der Rede: स्वलहाका Jaén. 2,14. स्वलहिंग्नागरी: Ragn. 9,76. 18,42. UTTABAR. 74,8 (95,12 = MALATIM. 162,10). Spr. (II) 1938. 5585. KATHAS. 23,88 (पदानि Schritte und Worte). Buac. P. 3,8,6. LA. 17,6. न हर्गेघपि चस्वाल परपाज्ञा blieb nicht stecken, drang durch Kathas. 114,21. स्व-रक्सास्बलता Baks. P. 2,7,40. यस्याधिकात्रं स्वलते Air. Ba. 7, 5. straucheln so v. a. irren, fehlgehen, fehlgreifen Karaka 3,7. Vågbh. 1,12,68. Spr. (II) 4774. 5727. Ráóa-Tar. 1,361. स्वलति न प्रायेण येषा मन: Spr. (II) 5815. यस्य बृद्धिर्न स्खलित Sarvadarçanas. 108,9. Für die Bed. सं-चप sammeln wird von Dungan. nach ÇKDn. folgendes Beispiel angeführt (d. i. erfunden): स्वलति पृष्पं मालिक: - partic. स्वलित 1) adj. a) strauchelnd, stolpernd, taumelnd, unsicher (Gang) MBu. 12, 2858. Навіч. 8383. निपेतस्तरगास्तस्य ज्ञचनैः स्वलिता भग्नम R. 3,29,2. Катійы. 49,90. Baig. P. 6,2,15. 12,12,46. पाति स्वलितम् (adv.) Vika. 115. म-दस्खलितगामिन्यः MBu. 1,8070. °विक्रात्त HARIV. 3669. ग्रापाति स्ख-लितै: पारै: Spr. (II) 988. Kusum. 24,6. मित Çıç. 9,78. मित adj. Varân. Ban. S. 94,12. Pańkat. 90,21. ग्रस्थालितप्रयाण adj. Spr. (II) 5467. कान-कद्राउा उन्ने वितानस्विलिता ऽपतत् schwankend Riéa-Tar. 4,652. म्रज्ञ-क्नेन स्वलित: so v. a. stutzend Çıç. 9,83. — b) stockend, stecken hängen geblieben, aufgehalten, gehemmt: বাহন Schiff Verz. d. Oxf. H. 131,4,6. वलीप् तस्याः स्वलिताः प्रथमोदिबन्दवः Жимавыя. 5,24. Р.кав. 79,11. विषमशिलातलस्वलिताम्ब (so ist zu lesen) Pankar. 188,10. व-लय Malatim. 148,15. चक्रमस्खालतम् Buag. P. 9,20,33. stockend von Reden, Worten Kumaras. 5, 56. Uttaras. 34, 12 (70, 6). Spr. (11) 1312. 6571. Karuâs. 64,73. Buâc. P. 3, 4, 14. कार्रिप् स्खालितं प्रंस्केािकलाना .हतम् Çak. 131. ग्रस्वलितोपचारा yehemmt, unterbrochen, gestört Ragu. 5,20. स्वलितवीर्य 11,83. उपक्रमेर स्वलितै: 18,14. Spr. (II) 1601. वेग 3310. भूतार्थवर्षाने सर्वप्रकार्रस्वलिते RAGA-TAR. 1,10. सर्वत्रास्वलिता-देश: Buag. P. 4,21,12. 5,18,34. PRAB. 87,14. ज्ञत VARIU. BRH. S. 16. 33. प्रिपश्चवस्पस्वलिता मतिर्मम Bulle. P. 1,5,27. स्वलित im Gegens. zu उत्त्वण so v. a. woran Etwas fehlt, mangelhaft, zu wenig Çiñkh. Br. in Ind. St. 2,308. — c) fehl gegangen, sich irrend: मात्रेष in den Namen Çan. 132. लेड्ये so v. a. Nichts durin leistend, Pfuscher Vanau. Ban. 18,17. — 2) n. a) das Straucheln, Taumeln, Stolpern: पदासरे स्वालित नित्रुट्य Çik. 45,2. मदस्खलितं नित्रुट्य Paab. 61,9. चक्रे च स्खलितम् Катиля. 64,68. eines Mädchens und eines Flusses Месн. 29. याव्यस्व-लितं तावत्सुखं याति समे पथि । स्खलिते च सुमत्पन्ने विषमं च परे परे ॥ Spr. (II) 3481. das Straucheln so v. a. Fehlgehen, Versehen, Missgriff: न तेषां स्वलितं किंचिदासीचापकृतं तथा MBn. 14,2622. R. 1,13,10 (5 Gore.). तत्त्वं न्याट्यात्पथः शश्चद्रतेः स्वलितमात्मनः Катыль. 113,14. त-मस्व स्वलितं मम ४२,12.वेधसः स्वलितत्रयम् Spr. (II) 171. ४४१७.गोत्रेषु in den Namen Çak. 132, v. l. Alao Kumaras. 4,8 (pl.). Kathas. 14,66. भावस्वलितानि Vika. 89. प्रमार ° Çik. 153. Spr. (II) 6878. beim Lesen Sidde. K. zu P. 4, 4, 63. = चिलत (क्रीजित H.) und श्रेष H. an. 3,308.